

Останній

Борис Олійник

Настане день
скорботи світової –
І попливе у лодії труни
За вічний круг і пруг
Останній Воїн
Великої, Священної війни.

Душа солдата в потойсвітнім краї
Повільно рушить на суворий звіт,
І від осколків давніх
перед раєм
Дуга безпеки заячить у світ.

І сам Петро,
зачудування повен
З не баченої досі дивини,
У Всеблагого запитає:
– Хто він? –
І Бог відкаже:
– Се – Останній Воїн
Великої, Священної війни.

Ти відчини Йому ворота,
Петре,
І – грішного – до раю запроси:
Він на землі зазнав такого пекла,
Що Я Його простив
на всі часи!

...Останній залп
прониже тишу гостро.
І в щемну мить,
як сироти в сльоту,
Таку печать відчують час і простір,
Що навіть кутий з каменя
Апостол
Ледь стримає за вією сльозу.